

РЕШЕНИЕ

№ 24162

гр. София, 20.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **8173** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мирослава Йорданова-Великова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Б. А. А., чрез адв. С. С., срещу Решение № 1586/2024 г. постановено по НАХД № 1841/2024 г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 8-ми състав, с което е потвърдено НП №22-4332-005390/04.04.2022 г. издадено от Д. Д. Д. - началник сектор към ОПП-СДВР, с което на касатора са наложени следните наказания: на основание чл. 183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП е наложена „глоба“ в размер на 50 лева за нарушение по чл.137а, ал.1 от ЗДвП; на основание чл. 183, ал.1, т.1, пр.1, 2 от ЗДвП е наложена „глоба“ в размер на 10 лева за нарушение по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП.

В касационната жалба се сочи, че решението е постановено в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Изложени са съображения в насока недоказаност на административните нарушения. Иска се отмяна на обжалвания съдебен акт и постановяване на ново решение по

същество, с което да бъде отменено изцяло процесното НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Началник сектор в СДВР, Отдел „Пътна полиция“, редовно призван, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, моли обжалваното решение да бъде потвърдено.

Административен съд – София - град, XIX касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съставът на СРС е установил от фактическа страна, че на 20.03.2022 г., около 15:06 часа, в [населено място], по Околовръстен път, с посока на движение от [улица]към [улица], Б. А. А. е управлявал л.а. „Мазда 121“ с рег.номер М 9901 ВН, като при извършена проверка от контролните органи е установено, че по време на движение не е използвал обезопасителен колан, с какъвто е оборудван автомобилът. При извършената проверка, след поискване от служителите на СДВР, касаторът не представил СУМПС и контролния талон към него.

За така констатираните нарушения бил съставен АУАН за извършено нарушение по чл.137а, ал.1 от ЗДвП и по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП , въз основа на който е издадено и процесното НП № 22-4332-005390/04.04.2022 г.

На основание събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства СРС е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка. В изпълнение на изискванията на чл.314, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН, въззивният съд е разгледал жалбата по същество, като е изследвал правилното приложение на процесуалния и материалния закон. При така извършената проверка е счел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила, вкл. по чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, обуславящи отмяна на НП, като АУАН и НП изхождат от компетентни длъжностни лица.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Пред касационната инстанция не са представени нови писмени доказателства по чл. 219, ал. 1 АПК, като настоящият състав, възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК,

вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка.

Районният съд правилно е установил фактите по делото. Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя.

При съставянето на акта и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Те отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като издадени от компетентни органи притежаващи нужните правомощия. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл.42 и чл.43 от ЗАНН. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя.

Следва да се отбележи, че наведените доводи, са в насока недоказаност на нарушенията. Настоящата съдебна инстанция в рамките на правомощията и пределите на касационната проверка, установява, че събраните доказателства - приложените писмени доказателства, са били оценени от СРС по предвидения законосъобразен ред. Не се констатира порочно формирана воля на проверявания съд, относно установяване на фактическите положения по делото или изградените на база на тях изводи. В тази връзка съдът приема, че изложените в касационната жалба възражения са неоснователни.

В случая фактическите констатации, отразени в АУАН и възпроизведени в НП, в частност, че именно санкционираното лице е водач на лек автомобил „Мазда 121“ с рег.номер М 9901 ВН и същият е управлявал МПС без поставен предпазен колан, като наведените в тази насока възражения са несъстоятелни. АУАН не е подписан от касатора, което е удостоверено с подписа на служителя свидетел при съставяне на акта В. И. С., поради което въпросът, дали е установено, че именно той е управлявал процесното МПС, не следва да се обсъжда.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Предвид своевременно направената претенция от процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, такова следва да бъде присъдено в размер от 100 /сто/ лв. на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1586/2024 г. постановено по НАХД № 1841/2024 г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав.

ОСЪЖДА Б. А. А. с [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: